

Sygn. akt I C 2126/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy w Łomży I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Jędrzejewska

Protokolant: Anna Świdarska

po rozpoznaniu w dniu 8 lutego 2019 r. w Łomży

sprawy z powództwa (...) S.A. w L.

przeciwko K. T. i C. (...) Towarzystwu (...) w P.

o zapłatę

I. Powództwo oddała.

II. Zasądza od powoda (...) S.A. w L. na rzecz pozwanego K. T. kwotę 287 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

III. Zasądza od powoda (...) S.A. w L. na rzecz pozwanego C. (...) Towarzystwa (...) w P. kwotę 270 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

IV. Nakazuje pobrać od powoda (...) S.A. w L. na rzecz Skarbu Państwa (Kasa Sądu) kwotę 1.380,84 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. w L. wniósł o zasądzenie od pozwanego K. T. kwoty 721,32 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 5 listopada 2016 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 8 września 2016 r. w miejscowości S. doszło do uszkodzenia elementów sieci elektroenergetycznej niskiego napięcia. Szkada powstała w następstwie najechania na słup energetyczny pojazdem mechanicznym – ciągnikiem rolniczym marki C. (...) o nr rej. (...), kierowanym przez pozwanego K. T.. Przedmiotowa linia elektroenergetyczna wchodzi w skład przedsiębiorstwa powoda (...) S.A. w L. i stanowi jego własność. Powód, z uwagi na konieczność niezwłocznej naprawy, zlecił awaryjną naprawę uszkodzonych urządzeń elektroenergetycznych wykonawcy zewnętrznemu (...). Zgodnie z kosztorysem koszt naprawy wyniósł 10.708,11 zł netto. Wskazana kwota wraz z należnym podatkiem od towarów i usług została uiszczona na rzecz wykonawcy na podstawie faktury VAT nr (...) z dnia 29 września 2016 r. W związku ze stwierdzeniem w przedmiotowej sprawie szkody i jej usunięciem na własny koszt powód w dniu 21 października 2016 r. wystawił notę księgową nr (...), którą następnie skierował do pozwanego. W odpowiedzi na pismo pozwanego z dnia 3 listopada 2016 r., powód zgłosił szkodę do realizacji ubezpieczycielowi – (...) Towarzystwu (...). W dniu 28 maja 2017 r. ubezpieczyciel wpłacił na rachunek bankowy powoda kwotę w wysokości 9.986,79 zł tytułem odszkodowania za szkodę. W związku z wypłaceniem odszkodowania w wysokości nieodpowiadającej wysokości szkody, powód skierował do pozwanego wezwanie do zapłaty z dnia 7 września 2017 r., doręczone w dniu 11 września 2017 r. Pozwany nie dokonał spłaty zadłużenia. Powód wywodził odpowiedzialność pozwanego za powstałą szkodę z art. 415 kc, w związku z art. 436 kc.

Mając na uwadze częściowe spełnienie świadczenia przez ubezpieczyciela powód wnioskuje od pozwanego o pozostałą do uregulowania kwotę w wysokości 721,32 zł oraz o odsetki ustawowe za opóźnienie liczone od dnia 5 listopada 2016 r., będącego dniem następującym po terminie płatności, wskazanym w notcie księgowej nr (...), do dnia zapłaty.

Referendarz Sądu Rejonowego w Łomży nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 9 listopada 2017 r. sygn. akt I Nc 1836/17 uwzględnił powództwo w całości (k.-41).

Pozwany K. T. wniósł sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu. Wnosił także o dopozwanie do udziału w sprawie w jego miejsce C. (...) Towarzystwa (...) w P..

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany wskazał, iż kwota, którą otrzymał powód od ubezpieczyciela w pełni zaspokaja szkodę powstałą w związku z przedmiotowym zdarzeniem z dnia 8 września 2017 r. Ponadto wskazał, iż posiadał polisę OC w C. (...) Towarzystwie (...) w P., które uznało co do zasady swoją odpowiedzialność za przedmiotowe zdarzenie. W związku z powyższym w ocenie pozwanego w przypadku uwzględnienia powództwa suma dochodzona pozwem powinna być zasądzona od C. (...) Towarzystwa (...) w P..

Postanowieniem z dnia 21 marca 2018 r. Sąd na podstawie art. 194§1 kpc wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanego C. (...) Towarzystwo (...) w P. (k.-80v).

Pozwany C. (...) Towarzystwo (...) w P. w odpowiedzi na pozew nie uznał powództwa, wnosząc o jego oddalenie i zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew wskazał, iż przeprowadził postępowanie likwidacyjne, w wyniku którego uznał swoją odpowiedzialność za powstałą szkodę, jednakże przy wypłacie odszkodowania dokonał zmniejszenia odpowiadającego zużyciu słupa energetycznego, tym samym prowadząc do sytuacji, w której szkoda poniesiona przez powoda została w całości naprawiona i brak jest podstaw do przyznania dalszych kwot.

Sąd Rejonowy w Łomży ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 8 września 2016 r. w miejscowości S. pozwany K. T. najechał na słup energetyczny ciągnikiem rolniczym marki C. (...) o nr rej. (...), powodując zerwanie czterech gołych przewodów AL 16 mm² linii napowietrznej, uszkodzenie dwóch stanowisk słupowych wykonanych z żerdzi ŻN 10 (jeden słup przelotowy i jeden słup narożnikowy typu „A”), uszkodzenie konstrukcji pod izolatory w ilości 2 sztuk, uszkodzenie izolatorów szpulowych w ilości 8 sztuk, uszkodzenie trzech ograniczników przepięć (opinia biegłego K. B. k.-121-143).

Uszkodzona linia elektroenergetyczna wchodzi w skład przedsiębiorstwa powoda (...) S.A. w L. i stanowi jego własność. Powód z uwagi na konieczność niezwłocznej naprawy, zlecił awaryjną naprawę uszkodzonych urządzeń elektroenergetycznych wykonawcy zewnętrznemu (...), który za wykonanie powyższej naprawy wystawił powodowi fakturę VAT nr (...) z dnia 29 września 2016 r. na kwotę 10.708,11 zł netto i 13.170,98 zł brutto (faktura k.-27).

Powód w dniu 3 września 2016 r. dokonał zapłaty kwoty 13.170,98 zł za przedmiotową naprawę (dowód wpłaty k.-28).

W związku ze stwierdzeniem w przedmiotowej sprawie szkody i jej usunięciem na własny koszt powód w dniu 21 października 2016 r. wystawił notę księgową nr (...) na kwotę 10.708,11 zł, którą następnie skierował do pozwanego K. T. (nota k.-29).

Pozwany w odpowiedzi na powyższą notę w piśmie z dnia 3 listopada 2016 r. poinformował powoda o posiadaniu polisy OC w (...) Towarzystwie (...) o nr (...) (pismo k.-30). W związku z powyższym powód zgłosił szkodę do realizacji ubezpieczycielowi – (...) Towarzystwo (...).

Decyzją z dnia 16 maja 2017 r. (...) Polska T U W przyznało powodowi odszkodowanie w kwocie 9.886,79 zł (decyzja k.-31, dowód wpłaty k.-32).

W związku z wypłaceniem odszkodowania w wysokości nieodpowiadającej wysokości szkody, powód w dniu 7 września 2017 r. skierował do pozwanego K. T. wezwanie do zapłaty kwoty 721,32 zł w terminie 3 dni (wezwanie k.-33), której pozwany nie zapłacił.

W ocenie Sądu powództwo w niniejszej sprawie jako niezasadne nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód domagał się od pozwanego K. T. dodatkowej kwoty odszkodowania, stanowiącej różnicę pomiędzy kosztami naprawy uszkodzonej przez pozwanego K. T. linii elektroenergetycznej w dniu 8 września 2016 r. w kwocie 10.708,11 zł a kwotą wypłaconą przez ubezpieczyciela w wysokości 9.986,79 zł.

Pozwany K. T. oraz pozwane towarzystwo ubezpieczeniowe nie kwestionowało faktu zaistnienia przedmiotowej szkody w dniu 8 września 2016r. i swojej odpowiedzialności za zaistniałe zdarzenie. Dlatego też okoliczność ta nie jest przedmiotem rozważań Sądu w niniejszej sprawie (fakt bezsporny - art. 229 i 230 kpc).

Pozwani kwestionowali jednakże zakres swojej odpowiedzialności, wskazując, iż kwota odszkodowania, żądana przez powoda jest wygórowana albowiem wypłacona przez ubezpieczyciela w postępowaniu likwidacyjnym na rzecz powoda kwota 9.986,79 zł w pełni rekompensuje poniesioną przez niego szkodę.

Zatem w niniejszym procesie sporna była wysokość szkody poniesionej przez powoda, a co za tym idzie wysokość należnego jemu odszkodowania.

Według przepisu art. 436 kc w zw. z art. 435 kc samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody ponosi odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch tego pojazdu, chyba, że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności.

Szkoda objęta odpowiedzialnością podlega naprawieniu według zasad określonych w art. 361 – 363 kc, a zatem odszkodowanie ma wyrównać uszczerbek majątkowy poszkodowanego. Stosownie do art. 363 § 1 kc zasadą jest, że naprawienie szkody polega na przywróceniu stanu poprzedniego, chyba, że poszkodowany wybrał świadczenie zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej albo za świadczeniem w pieniądzu przemawiają szczególne okoliczności. W razie wyboru naprawienia szkody przez restytucję świadczenie ubezpieczyciela obejmuje pełny koszt naprawy spowodowany wypadkiem.

Postanowieniem z dnia 18 maja 2018 r. (k. -107 v) Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu elektryczności na okoliczność ustalenia rozmiaru szkody powstałej w elementach sieci elektroenergetycznej niskiego napięcia w miejscowości S. gm. Ś. na skutek zdarzenia z dnia 8.09.2016 r. obok budynku nr (...) przy drodze gruntowej, niezbędnego zakresu prac naprawczych, wysokości kosztów naprawy, a także oceny zasadności przeprowadzonych już prac naprawczych przez (...), zastosowanych materiałów, środków transportowych oraz technologii naprawy celem usunięcia przedmiotowej szkody z uwzględnieniem okoliczności, iż naprawa miała charakter awaryjny, zaś powód był zobligowany do niezwłocznego usunięcia awarii celem przywrócenia odbiorcom dostaw energii elektrycznej, stopnia zużycia uszkodzonego słupa energetycznego oraz procentowego zużycia i wartości pozostałości.

Biegły sądowy ds. elektryczności K. B. (2) w opinii z dnia 30 września 2018 r. (k.-121-143) wskazał, że na skutek zdarzenia z dnia 8 września 2016 r. w miejscowości S. uszkodzeniu uległ odcinek linii napowietrznej nN 0,4 kV oraz stanowiska słupowe 37 do 38. Zakres uszkodzeń obejmował m. in.: zerwanie czterech gołych przewodów AL 16 mm² linii napowietrznej, uszkodzenie dwóch stanowisk słupowych wykonanych z żerdzi ŻN 10 (jeden słup przelotowy i jeden słup narożnikowy typu „A”), uszkodzenie konstrukcji pod izolatory w ilości 2 sztuk, uszkodzenie izolatorów szpulowych w ilości 8 sztuk, uszkodzenie trzech ograniczników przepięć. Biegły ustalił również, że niezbędny zakres prac naprawczych obejmował: posadowienie dwóch stanowisk słupowych wykonanych z żerdzi ŻN 10 i wirowanego EPV 10,5/10 w miejsce słupa typu „A”, montaż dwóch konstrukcji PP i PK, montaż uchwyty końcowego SO, montaż izolatorów szpulowych 8 sztuk, zawieszenie przewodów linii napowietrznej, połączenie zerwanych przewodów, montaż trzech ograniczników przepięć, załączenie linii pod napięcie/przekazanie do eksploatacji. Koszt usunięcia

uszkodzenia biegły przedstawił w dołączonych do opinii kosztorysach stanowiących załączniki 1 i 2. Kosztorysy zostały sporządzone w oparciu o cennik Sekocenbud poziom cen z okresu usuwania awarii tj. III kw. 2016 r. roboty inżynierskie w woj. (...) – poza stolicą województwa. Porównanie w/w cen zostało przedstawione w formie tabelarycznej (k.-129) z uwzględnieniem podziału na ceny: średnie, maksymalne i ceny wskazane przez powoda w kosztorysie (k.-20-16) oraz z uwzględnieniem kwot netto, brutto i podatku VAT 23 %. Według biegłego cena średnia wynosi kwotę 7.501,54 zł netto oraz 9.226,89 zł brutto, zaś cena maksymalna wynosi kwotę 8.811,98 zł netto oraz 10.838,74 zł brutto. Biegły ponadto wskazał, iż, prace naprawcze wykonane przez (...) obejmowały usunięcie awarii, jak również wymianę słupa narożnego na słup wirowany EPV 10,5/10. Konieczność wymiany obu słupów w ocenie biegłego wynikała bezpośrednio z Protokołu szkód sporządzonego w dniu awarii 8 września 2016 r. (k.-10). Zastosowane materiały, środki transportowe oraz technologia naprawy była zgodna z obecnymi wymogami i uwzględniała okoliczności, że naprawa miała charakter awaryjny, zaś powód był zobligowany do niezwłocznego usunięcia awarii oraz skrócenia do minimum przerwy w dostawie energii elektrycznej odbiorcom zasilanych z uszkodzonej linii napowietrznej. Wymiana uszkodzonych części na nowe była bowiem, według oceny biegłego, odtworzeniem sprawnej istniejącej napowietrznej linii energetycznej nN 0,4 kV. Biegły wskazał jednocześnie na fakt, iż stopień zużycia uszkodzonego słupa elektrycznego nie ma istotnego znaczenia albowiem system oceny przydatności urządzeń energetycznych jest zero – jedynkowy, tzn. element spełnia wymagania bądź nie spełnia wymagań. W związku z powyższym biegły ustalił, że jeżeli linia była czynna oznaczało to tylko, że spełniała wymagania.

W ocenie Sądu opinia sporządzona przez biegłego K. B. (2) w niniejszej sprawie jest rzetelna, pełna, jasna i w związku z tym zasługuje na uwzględnienie. Bowiem została wykonana z uwzględnieniem fachowej wiedzy i doświadczenia życiowego, oparta na obowiązujących przepisach prawa i wykonana zgodnie z nim. Biegły dokonał analizy całości materiału dowodowego, zgromadzonego w aktach niniejszej sprawy i na tej podstawie sformułował wnioski opinii, które nie były kwestionowane przez pełnomocników stron.

Biorąc zatem pod uwagę powyższe ustalenia biegłego w zakresie wysokości kosztów usunięcia uszkodzenia przez pozwanego K. T. przedmiotowej linii elektroenergetycznej należy stwierdzić, iż powód otrzymał odpowiednią kwotę odszkodowania w toku postępowania likwidacyjnego, prowadzonego przez pozwanego (...) Polska (...). Bowiem jak wynika z opinii biegłego cena średnia usunięcia przedmiotowych uszkodzeń wynosi kwotę 7.501,54 zł netto a cena maksymalna kwotę 8.811,96 zł netto. Powód zaś otrzymał odszkodowanie w kwocie 9.986,79 zł, która w pełni pokryła wartość szkody.

Dlatego też mając na uwadze fakt spełnienia świadczenia przez pozwanego (...) Polska (...) Sąd uznał, iż zachodzi brak podstaw do przyznania na rzecz powoda dochodzonej przez niego kwoty, która przekracza rzeczywisty koszt naprawy przedmiotowej linii. Pozwany spełnił bowiem świadczenie w całości, do którego był zobowiązany za przedmiotową szkodę w ramach ubezpieczenia OC. Tym samym zachodzi również brak podstaw do obciążenia pozwanego K. T. jako sprawcy szkody, kwotą dochodzoną pozwem.

Z tych względów Sąd na podstawie art. 361 § 1 i 2 kc, art. 415 kc i art. 805 kc i art. 828 § 1 kc orzekł jak w pkt. I wyroku.

O kosztach procesu rozstrzygnięto na podstawie art. 98 kpc w zw. z art. w zw. z § 2 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015, poz. 1804), zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.

Sąd na podstawie art. 113 ust. 1 uksc obciążył powoda, jako przegrywającego niniejszą sprawę kosztami wynagrodzenia biegłego, poniesionymi tymczasowo przez Skarb Państwa.